

høver nærmere Oplysning fra Ministeriets Side. Det angaaer det større Beløb, som er forlangt til Fortsættelsen af den electricke Telegraph. Der er, som bekiendt, bevilget til Anlægget fra Helsingør til Rendsborg indtil 200,000 Rbd., og der fordrer nu et forøget Beløb til en Fortsættelse af Linien fra Rendsborg til Hamborg. Der er i den Anledning fra Regjeringens Side bemærket, at man tidligere var gaaet ud fra den Forudsætning, at man kunde benytte den private Linie, som nu findes fra Rendsborg til Hamborg, men at man senere er kommen bort herfra. Jeg troer rigtignok, at det behøver en nærmere Belysning, hvorfor denne Forudsætning, som man den Gang, forekommer det mig, med Høie er gaaet ud fra, senere er bleven sluppen, og hvorfor man troer, at det er uomgængelig nødvendigt ogsaa at gjøre denne Linie til et Statsanliggende; men det vil jeg nu her lade staae ved sit Værd. Det er heller ikke min Hensigt at ville vende tilbage til Telegraphanlæggenes Historie; thi det er jo en bekiendt Sag, at der i denne Sag er gaaet frem paa en noget eiendommelig Maade, at den i alle Tilfælde har den Eiendommelighed ved sig, at Anlægget er kommet til at koste endeel Mere, end oprindeligt fra en dygtig og kyndig Entreprenuer var blevet tilbudt. Fra en engelsk Entreprenuer har der nemlig været gjort Tilbud iffor Foraar om at anlægge Telegraphlinien fra Rendsborg til Helsingør for 135,000 Rbd., at levere den heel og holden færdig til 15de September s. A., og at sikkre den i eet Aar under hvilkensomhelst Garantie. Regjeringen fandt sig imidlertid ikke beføiet til saaledes endelig at afflutte Contracten, men overdrog Anlægget til Ingenieurcorpset, hvorved det er blevet nogle og halvtredstindstve Tusende Rbd. dyrere. Saavidt jeg veed, er dette blevet foranlediget derved, at Hylsteret, hvori Traaden bevæger sig, menes at have faaet en større Durabilitet. Det var blot disse Momenter, jeg vilde fremhæve. Men der er ved dette Anlæg en anden Ulempe tilstede, som man i lang Tid har følt, og som man endnu stadigt føler, og det er den, at Anlægget endnu ikke er kommet i Gang eller kommet til Afbenyttelse paa de Stationer, hvor det idetmindste er ble-

vet offentligt berettet, at Linien allerede for lang Tid siden har været færdig. Det gjælder nemlig de sjællandske Stationer herfra til Korsør og Helsingør, og man skulde antage, det ogsaa maatte kunne gjælde de syenske Stationer eller en Deel deraf; det Sidste veed jeg dog endnu ikke; thi der svæver i det Hele et forunderligt mystisk Mørke over hele denne Sag, saa at det er vanskeligt at trænge ind deri; men, siden den Bestyrelse, under hvilken det forterer, ikke har fundet det Umagen værd at oplyse Publikum om, hvorledes det dermed forholder sig, hvad jeg dog virkelig troer i saadanne Sager vel bør mindes at være saadanne Bestyrelseres Pligt, saa tør jeg dog, førend man gjør nye Tilbud, førend man bevilger disse Tilbud til Fortsættelsen af dette Anlæg, udbede af den ærede Minister nærmere Oplysning om, hvorledes det i det Hele med denne Sag forholder sig; thi, skal Anlægget fortsættes videre paa samme Maade, som er paabegyndt, saa maa man i det Mindste, da ingen anden Garantie er tilstede, have nogen Tryghed for, at man kan antage, at Anlægget virkelig udføres fuldkomment tilfredsstillende og forsvart, og at man altsaa ogsaa kan være rolig ved paa samme Maade at bevilge Pengene til Fortsættelsen.

Herom er hidtil ingen Oplysning fremkommen. Jeg har kun fremsat, hvad jeg troer der uomgængeligt var nødvendigt for at bestegne det, der, efter hvad vi kjende, hænger sammen med selve Anlægget, og min Hensigt er ikke videre at ville fremsætte nogen Vebredelse mod Regjeringen, skøndt jeg troer, at dette Anlæg er foretaget paa en Maade, som ikke er saa aldeles rigtig, men jeg ønskede, at den ærede Minister vilde sætte os istand til rigtigt at kjende dets Bessaffenhed, i det Mindste hvilken Sikkerhed og Tryghed vi have for, at man ogsaa med fuldkommen Ro kan bevilge Pengene til Fortsættelsen af Anlægget under den eller de Entreprenuerer, som for Tiden have hermed at gjøre.

Finantsministeren: Grunden til, at man har foretrukket ikke at benytte den private Telegraphforbindelse imellem Rendsborg og Hamborg, ligger temmelig nær. Efterat nemlig hele den øvrige Linie for Telegraphen var en offentlig og kunde allevegne følge de